

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:1842

av **Elisabeth Svantesson (M)**

Hatbrott mot troende

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att nogsamt följa polisens och övriga rättsväsendets arbete mot hatbrott som riktas mot troende och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det är lätt att ta religionsfriheten för given. För många av oss som bor i Sverige kan det kännas svårt att sätta oss in i de mycket svåra förhållanden som miljontals människor upplever varje dag: förföljelse på grund av sin religiösa tillhörighet. Internationellt är brotten mot religionsfriheten massiva och utbredda, och i flera världsdelar ser vi en ökande trend. Över hälften av världens befolkning antas leva i länder där staten kraftigt begränsar eller förbjuder medborgarnas frihet att tro, lära sig om tro och utöva tro.

I Sverige är religionsfriheten grundlagsfäst, och många tar det för självklart att man i Sverige utan svårigheter kan utöva sin tro. Sverige har gjort sig känt som ett tolerant, öppet och tryggt land för anhängare av olika religioner. Dessvärre tyder mycket nu på att hot och attacker mot trossamfund och dess medlemmar är ett växande problem. På många håll i vårt land är det förknippat med fara att tillhöra en religiös minoritet och religiösa lokaler drabbas allt oftare av vandalisering.

Statistik från Brottsförebyggande rådet vittnar om att rapporteringen av hatbrott mot religiösa minoriteter ökar för varje år. De judiska samfunden berättar om en ständig hotbild. Judar har utsatts för misshandel, ofredande och hot. Synagogor har vandaliserats och många judar undrar om de kan bo kvar i Sverige. Många kristna upplever hat och hot: trakasserier i skolan, vandalisering av religiösa lokaler och attacker på konvertiter från islam. Även muslimer drabbas av hatbrott och moskéer utsätts för skadegörelse.

Tyvärr är samhällets kunskap om dessa brott inte tillräcklig. Vi har inte tillförlitlig statistik över denna typ av brott och ofta är samverkan mellan samfunden och polisen inte tillräckligt bra och målinriktad. Få hatbrott klaras upp och otryggheten ökar. Ett stort problem är att vi vet för lite om gärningsmännen. Den låga upplärningsprocenten

innebär att motivet till brotten är okänt – vilket i sin tur gör det svårt att veta hur de ska förebyggas.

Alliansregeringen gav i mars 2014 Rikspolisstyrelsen i uppdrag att utveckla sitt arbete mot hatbrott. I uppdraget ingick bland annat religiösa hatbrott, tillsammans med till exempel rasism, homofobi och andra typer av diskriminering. Detta ledde till en rapport där polisen tagit fram en gemensam tillämpning för hatbrott, tillsammans med särskilda hatbrottsgrupper som ska utveckla arbetet mot hatbrott. Insatserna ingår i en förstärkt satsning mot brott som hotar grundläggande fri- och rättigheter. Detta är ett viktigt steg på vägen för att fler ska känna sig trygga att utöva sin tro i Sverige.

Det är likväl viktigt att regeringen tillgodoser att polisen och övriga rättsväsendet fortsättningsvis har kunskaper och adekvat utbildning gällande alla typer av hatbrott, inte minst religiöst motiverade hatbrott. Dessutom bör regeringen kontinuerligt följa upp och utvärdera polisens arbete kring hatbrott mot troende så att religionsfriheten kan skyddas i Sverige.

Hatbrott mot troende är inte bara ett problem för de direkt berörda, det är ett demokratiproblem. Religionsfriheten är inte värd mycket om de som utövar sin tro inte kan känna sig trygga. Detta bör ges regeringen tillkänna.

Elisabeth Svantesson (M)